

առօտեւ իր գրական հրաշայի ժառանգին, ազնուագոյն ծգսումներուն, խորագոյն ապրումներուն ու անվիշտ զգացմունքներուն համար:

Հայ բանաստեղծութեան համատեղուրեթեան մէջ այս ամիսոնց, անվիշտ ու պայծառամիտ գրադեսին անունը յափսենան թող շարունակ իմաստութիւն ճառագայթեց լորահաս սերունդին:

Թող անմեն մեայ Վարուժանին անունը մեր ժողովուրդի պիրուն ներս

Ֆիշառակն արդարոց ու նահառակաց օրինութեամբ եղից:

ԶԵՆՈՐ ՋԻՒ ՆԱԼԱԿԱՆՄԵԽԱՆ

ՆՈՐ ԳԻՐԻԲ ՕՐԸՆՆԵԼՈՑ

Ք Ա Ր Ո Զ

**Խնդրեսցուք հաւատով միտրանութեամբ
ի Տեսանէ՝ զի զպարմութեան զշնորհս
իւր արտացէ ի վերայ մեր. Տէրն ամեւ:
Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա՛:**

Ա Ն Օ Թ Ք

**Օրհնեալ ես Տէր Աստուած մեր, որ եւ-
տուր մեզ զպատուիրանս քո ի լուսա-
ւորութիւն անձանց մերոց + Բնկա՛լ և
այժմ զնորատիպ զիրս զայս ի ձեռաց
մերոց ի տաճար սուրբ քո: Օրհնեա՛ և
սրբեա զսա, զի որք ընթերցյցին, և
որք լուիցին, բանայցին սիրաք նոցա
առնել զնրամանս քո զրեալ ի սիրաւ
իւրեանց, լինել քեզ ժողովուրդ սեպ-
հական: Պայծառացն', Տէր, և զնողի
մատուցողի սորին. և եթէ յանցեալ ինչ
իցէ փոքրու կամ մեծի, արա թողու-
թիւն քարեխոսութեամբ սուրբ Աստ-
ուածածնին և ամենայն սրբոց: Զի դու
ես Տէր Աստուած մեր. և քեզ վայել է
փտոք, իշխանութիւն և պատիւ, այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
առմէն:**